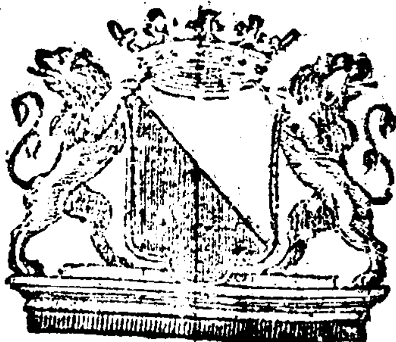
A°. 1833. N°. 59.

UTRECHTSCHE COURANT.

VRIJDAG DEN 17. MEI.

SCHUTTERIJ.

PUBLICATIE.

Burgemeester en Wethouderen der stad Utrecht,

Gezien hebbende Art. 1 der Wet op de Schutterijen, in dato 11. April 1827, bepalende, dat ieder ingezeten van het Rijk, die op den 1sten Januarij van elk jaar zijn 25ste jaar is ingetreden, en het 34ste nog niet voleind zal hebben, tot het waarnemen van de schutterlijke dienst, ingeval hij daartoe door het lot geroepen wordt, verpligt zal zijn.

En wijders gelet hebbende op de nadere reglementaire bepalingen, zoo bij besluit van Z. M. van den 21. Maart 1828, (Staatsblad n°. 6,) als anderzins, tot invoering van voorschrevene wet gemaakt.

Brengen bij deze ter kennisse der ingezetenen dat, ter aangifte tot inschrijving voor de Schutterij, voor eerst verpligt zullen zijn alle ingezetenen, zonder onderscheid, geboren in den jare 1808, waaronder niet alleen alle Nederlanders, binnen dit Rijk hun gewoon verblijf houdende, zijn begrepen, maar ook alle Vreemdelingen, welke, hetzij door eene uitdrukkelijke verklaring, of wel door het werkelijk overbrengen van den zetel huns vermogens, en de hoofdmiddelen van hun bestaan, hun voornemen om zich alhier ter stede te vestigen, aan den dag hebben gelegd.

Dat wijders mede alle vreemdelingen als ook alle Nederlanders, mitsgaders alle gepasporteerde Militairen, geboren in den jare 1807, tot en met 1799, welke sedert de in het vorig jaar plaats gehad hebbende inschrijving, hunne vaste woonplaats alhier hebben gevestigd, of uit hoofde van het door hen alhier uitgeoefend wordend beroep of bedrijf, beschouwd moeten worden hier te wonen, tot deze aangifte zullen gehouden zijn, al ware het ook dat zijlieden in hunne voormalige woonplaats zich reeds ter inschrijving aangegeven, aan de loting voldaan, en ook een nommerverwisselaar of plaatsvervanger gesteld hebben.

Dat diegenen, welke in meer dan eene gemeente hun gewoon verblijf houden, zullen gehouden zijn, zich ter inschrijving aan te melden, daar, waar eene dienstdoende schutterij bestaat, of daar waar zij voor de belasting op het personeel zijn aangeslagen; terwijl de Studenten, geëmploijeerden in huizen van negotie, klerken van notarissen, advocaten, enz., bedienden en werkboden moeten worden ingeschreven in de gemeente, alwaar zij hunne studie houden, werkzaamheden uitoefenen of dienstbaar zijn; de ambtenaren en geëmploijeerden aan het Provinciaal Gouvernement, en alle andere, al wonen zij ook elders in de plaats, alwaar zij hunne ambtsbetrekking moeten uitoefenen, die buiten 's lands studeren of werkzaam zijn, in de gemeente hunner vorige woonplaats, de buitenlandsche zeevarenden in de plaatsen, waar zij hun wettig domicilie hebben, en de aan boord wonende schippers, in de gemeente, alwaar zij het laatst hunne vaste woonplaats hebben gehad, of wel personeel en mobilair, of wegens hun vaartuig belasting betalende, daar, waar zij voor deze belasting zijn aangeslagen.

Dat door ieder der zich ter inschrijving aanmeldende personen, een doop- of geboorte-extract, of bij ontstentenis van dien, eene acte van bekendheid, of ander legaal bewijs, waaruit deszelfs juiste ouderdom kan blijken, zal behooren te worden overgelegd; terwijl diegenen, welke van hunnen ouderdom geen voldoenend bewijs kunnen overleggen, door het Stedelijk Bestuur naar hun oordeel zullen worden ingeschreven, onverminderd het regt van den ingeschrevenen, om van deszelfs juisten ouderdom nader blijk te geven; zullende tot de afgifte der doop-extracten van diegenen, welke binnen deze Gemeente zijn gedoopt, worden gevaceerd aan het Bureau van den Burgerlijken Stand, ten Stadhuize, en wel van Maandag den 6den tot en met Maandag den 13den dezer maand, dagelijks, (uitgenomen den invallenden Zondag,) des morgens van 10 tot 1 ure.

Dat eindelijk de Registers ter inschrijving op Woensdag den 15. dezer maand geopend en op den 31. daaraanvolgende gesloten zullen worden, terwijl die, welke bevonden zullen worden zich niet voor den 1. Junij aanstaande te hebben doen inschrijven, ambtshalve door het bestuur zullen worden ingeschreven, door den Schutters-raad tot eene geldboete verwezen, en bijaldien het zal blijken, dat er, tijdens de verzuimde inschrijving, geene redenen tot uitsluiting of vrijstelling van dienst ten hunnen aanzien bestonden, zonder loting bij de Schutterij zullen worden ingelijfd.

Zullende tot deze inschrijving zitting worden gehouden aan het Bureau van de Schutterij ten Stadhuize, en wel in de navolgende orde:

Voor de bewoners der Wijk A.	op	Woensdag	den 15.	Mei
„ „ „ B.	„	Vrijdag	„ 17.	„
„ „ „ C.	„	Maandag	„ 20.	„
„ „ Wijken D. en E.	„	Dingsdag	„ 21.	„
„ „ „ F. en G.	„	Woensdag	„ 22.	„
„ „ Wijk H.	„	Donderdag	„ 23.	„
„ „ Wijken I. K. L.	„	Vrijdag	„ 24.	„ en
„ „ Wijk M.	„	Dingsdag	„ 28.	„

Dagelijks des morgens van 10 tot 2 ure.

Burgemeester en Wethouderen voornoemd, vermanen bij deze alle ingezetenen den tot deze aangifte vastgestelden tijd zich ten nutte te maken, en daardoor voor te komen, dat op hen lieden de straffen op eene verzuimde inschrijving bij art. 9 der wet op de Schutterijen vermeld, niet zouden kunnen en moeten worden toegepast.

Wordende ten slotte, naar aanleiding der bij eene aanschrijving van den heer Gouverneur dezer provincie, in dato 23. Maart 1829 (Provinciaal Blad n°. 47) gemaakte bepalingen, aan al die personen, welke of door in een vorig jaar niet personeel bij de loting tegenwoordig te zijn geweest, of uit andere oorzaken de reeds in der tijd, bij de vorige Schutterij vijf- of zevenjarige gepresteerde dienst, of gedurende een gelijk tijdvak betaalde verhoogde contributie, niet als reden van vrijstelling hebben opgegeven, en alzoo op de *Bijzondere Rol* zijn gebragt, kennis gegeven, dat het aan de zoodanigen als nog zal vrijstaan, de door hen in der tijd gepresteerde dienst of betaalde verhoogde contributie, als redenen van vrijstelling in te dienen; mits daarvan op voorschreve dagen en uren in persoon een behoorlijk bewijs aan het laatstgemelde lokaal overleggende, en wel door die, welke personele dienst hebben gepresteerd, een daarvan door den heer Kommandant der Schutterij uit te reiken extract uit het Stamboek der voormalige Schutterij, en door die, welke verhoogde contributie hebben betaald, de te dier zake bekomene originele kwitantien.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid zoude kunnen voorwenden, zal deze gedrukt, afgekondigd en aangeplakt worden, daar dit te doen gebruikelijk is.

Gedaan en gepubliceerd te Utrecht, den 2. Mei 1833.

Burgemeester en Wethouderen voornoemd,
H. M. A. J. VAN ASCH VAN WIJCK, vt.
Ter Ordonnantie van dezelve,
W. G. v. DIJK, L. S.

DUITSCHLAND.

WEENEN *den 7. Mei.*

De 5 pCt. metall. waren heden 92; de 4 pCt. 82⅝; de bankbill. 52 en de bankactien 1199 à 1200.

— Uit Trieste meldt men van de 1. Mei, dat de kolonel *van Prokesch*, die den 7. Maart van daar met het Oostenrijksche fregat *Lipsia* naar Egypte is vertrokken, den 2. April, te Alexandria is aangekomen. De kolonel zal de onderhandelingen met den Onder-Koning, van wege Oostenrijk, leiden.

— Uit Bujukdere heeft men, van den 10. April, de volgende berigten, waaruit blijkt, dat het bestuur der Porte zeer onvolmaakt is:

„ Sedert den 5. dezer, is de tweede afdeeling der russische vloot alhier aangekomen; op de Aziatische kust, bij het schoone dal Hunkjas Iskelessi, is het russische leger gekampeerd; wij zien van hier de toppen der tenten. Bujukdere wemelt van Rusſen. Op de russische vloot bevinden zich nog 8000 man troepen. — In de hoofdstad (Konstantinopel) is alles rustig, doch er heerscht ontevredenheid. Men wacht met ongeduld den afloop der zaken af. In den Divan (den ministeriëlen raad der Porte) bestaat geene eensgezindheid, en de Sultan wordt onder den last van al de tegenspoeden, twijfelingen en onzekerheden ter nedergedrukt, en schijnt al zijne vroegere geestkracht (*energie*) verloren te hebben. De bevestiging hiervan zal men in het gedrag van zijn bestuur vinden. Ofschoon de Egyptenaren nog slechts weinige dagmarschen van de kasteelen der Dardanellen verwijderd waren, waren er geene pogingen aangewend om die kasteelen te versterken. De turksche vloot ligt in de haven, zonder dat een enkel schip in staat is om uit te loopen." (Het blijkt hieruit, dat de Porte, zonder de russische hulp, zich niet tegen de Egyptenaren zoude hebben kunnen staande houden.)

BERLIJN *den 10. Mei.*

Verscheidene dagbladen hebben gemeld, dat het Pruissische gouvernement oorlogstoebereidselen maakt, dewijl 400 uitgewekenen Polen uit Frankrijk naar Zwitserland zijn getrokken en zich naar Duitschland willen begeven; het belagchelijke is hiervan blijkbaar, daar onze policie toereikende is, om ons voor een bezoek dier uitgewekenen te behoeden.

— De minister van Justitie heeft een besluit uitgevaardigd tegen de Burschenschaft, welker strekking slechts staatkundig en dus strijdig met het doel der Universiteiten is. De deelneming aan dat genootschap wordt ten strengste verboden.

— De opper-president der provincie Posen, de heer *Flottwell*, heeft den 4. Mei, eene bekendmaking afgekondigd, waarbij op gevangenisstraf verboden wordt, personen te herbergen of in huis te nemen, zonder daarvan aangifte aan de policie gedaan te hebben. Dit bevel ziet voornamelijk op de leden van het voormalige leger der Poolsche opstandelingen, die uit Frankrijk of andere landen naar Posen terug komen en zich aldaar verborgen houden.

— De nieuwe gezant van Spanje bij ons hof *De los Rios* heeft vele conferentien met onzen minister van buitenlandsche zaken gehad. Men besluit daaruit, dat sedert de minister *Zea* te Madrid de teugels des bestuurs met eene vaste hand heeft aanvaard, Spanje niet meer een werkelooze aanschouwer der staatkundige gebeurtenissen zal blijven.

— Van de russische grenzen schrijft men van den 1. Mei, het volgende: De generaal graaf *Orloff*, zal in Konstantinopel niet alleen als buitengewoon gezant van Rusland blijven, maar ook het opperbevel hebben over de russische land- en zeemagt aldaar. Men besluit uit deze benoeming, dat de zaken in Turkije nog zoo spoedig niet zullen vereffend zijn en dat Rusland een werkelijk aandeel daaraan zal nemen."

FRANKFORT *den 12. Mei.*

Uit het Nassausche verneemt men, dat de heer *Karl Marburg*, van Nennerood, tot 4 maanden, en de heer *Frans Nathan*, van Epstein, tot 9 maanden gevangenisstraf zijn veroordeeld, wegens verbreiding van oproerige geschriften.

— Uit Rome, heeft men berigten tot den 30 April. Sedert den afloop van het Paaschfeest hadden bijna alle vreemdelingen die stad verlaten, zoo dat Rome als uitgestorven schijnt. De inwoners noemen dien stillen tijd *Tempo Stracco*, en bedroeven zich over dien toestand. Daar deze stad geene industrie of handel heeft, is deze stilte een natuurlijk gevolg van het vertrek der vreemdelingen, die veel welvaart en leven aanbrengen. De geheele Kerkelijke Staat, vooral Rome, levert geene fabrijkgoederen op, en moet daardoor alle benoodigdheden van buitenlands hebben, en daar de uitvoer van ruwe producten ook zeer gering is, zoo wordt het ophouden van eenen enkelen tak van bestaan (de tegenwoordigheid van vreemdelingen) aldaar veel sterker gevoeld dan in eene andere stad.

FRANKRIJK.

PARIJS *den 11. Mei.*

Na dat wij sedert eenigen tijd niets naders nopens de hertogin *van Berry* hadden vernomen, wordt heden de tijding publiek gemaakt, dat de hertogin Vrijdag den 10. dezer, des morgens half vier ure, van eene dochter is bevallen. — Deze telegrafische tijding van Blaye is oogenblikkelijk aan den Koning medegedeeld, die terstond daarna bevelen heeft gegeven om den kabinetsraad te doen vergaderen; de deliberatie heeft verscheidene uren geduurd; onder anderen is er besloten, dat het proces-verbaal zou worden overgeschreven in de registers van de Kamers der Pairs en der Afgevaardigden, en vervolgens bij de archieven gedeponeerd.

— De gezanten van Oostenrijk en Rusland, benevens den prins *Castelcicala*, zijn in den avond bij den Koning toegelaten. Hun bezoek had ten doel, zegt men, te bewerken, dat de hertogin *van Berry*, terstond na haar herstel, aan de vrijheid worde teruggegeven.

PARIJS *den* 12. *Mei.*

De *Moniteur* maakt bekend, dat mevrouw de hertogin *van Berry* vóór hare bevalling heeft verklaard, dat zij gehuwd is met den graaf *Hector de Luchesi Palli.*

— De berigten uit Londen bevestigen, dat er tusschen de hoven van Engeland en Frankrijk verschillen nopens de oostersche zaken gerezen zijn. Engeland schijnt den Pacha van Egypte en tevens Frankrijk in die zaak te wantrouwen, en het belang der Porte en dat van Rusland als het zijne te beschouwen. Men weet, dat het eigenbelang van Engeland de eenige drijfveer van al zijne handelingen is. Ons ministerie is met den keer van die zaak verlegen, en op het ontvangen van die berigten, is er raad der ministers gehouden. Het besluit is niet bekend. Heden avond worden er depeches naar Londen gezonden.

— Sir *Hamilton* is eergisteren naar Londen vertrokken. De heer *Aston* zal, gedurende de afwezigheid van den engelschen ambassadeur en diens eersten secretaris, de zaken des engelschen gezantschaps waarnemen.

— De maarschalk *Soult* is in de kamers aangeklaagd, over zijne barbaarsche handelwijze te Algiers, gedurende de 15 maanden, dat hij er het bestuur heeft gehad.

— Het schijnt dat de meikevers in onze westelijke departementen zoodanig zijn vermenigvuldigd, dat zij de velden verwoesten of groot nadeel aan het gewas toebrengen. De raad van Mans heeft 6000 francs verleend als premien voor het uitroeijen van dit schadelijk insect. Elk schepel wordt met 50 centimes betaald.

E N G E L A N D.

LONDEN *den* 11. *Mei.*

In het Huis der Gemeenten heeft de heer *Thompson*, gisteren avond, het Parlement opmerkzaam gemaakt op de ongehoorde daad des gouvernements in het leggen van het embargo op de Hollandsche vaartuigen, en een voorstel gedaan ter verkrijging van eene opgave van al de Hollandsche koopvaardijschepen, welke, ten gevolge van de kabinets-order van 6. November, aangehouden zijn. De spreker heeft in het breede over het schandelijke en onregtvaardige voor Groot-Brittannien in het nemen van dezen dwangmaatregel, uitgeweid, en te gelijker tijd al het nadeelige opgesomd, dat, door het leggen van het embargo op de Hollandsche schepen, in meer dan een opzigt ook aan de Britsche kooplieden is berokkend. Lord *Palmerston* beweerde, dat de gekozen en door de ministers, hoewel ongaarne, aan zijne Britsche Majesteit aangeraden dwangmaatregel het eenig overblijvende middel was geweest om niet onmiddellijk eenen algemeenen oorlog op het vaste land te doen ontbranden, en evenwel op die wijze eenmaal tot eene bemiddeling van de hangende zaken te komen; ook beweerde voornoemde minister, dat Holland door het embargo oneindig meer schade leed dan wel Engeland, en staafde zulks met het aanhalen van eene petitie, welke hij zeide, dat aan Zijne Nederl. Majesteit, tijdens deszelfs jongste bezoek te Amsterdam, was overhandigd, en waarin de groote nadeelen, welke Holland door het voortduren van het embargo lijdt, in treffende kleuren afgemaald waren. Lord *Althorp* voegde hier verder nog bij, dat de Koning der Nederlanden nog nimmer deszelfs toestemming tot eenig traktaat had willen geven, in hetwelk de afscheiding van Belgie van Holland erkend werd, uitgezonderd wanneer die afscheiding met zulke voorwaarden gepaard ging, dat het voor de onafhankelijkheid van Belgie onmogelijk was zich staande te houden. Alle deze aantijgingen zijn niet zonder antwoord gebleven, en onder anderen heeft sir *R. Peel* van het embargo gezegd, dat het inconstitutionneel, onwettig in beginsel en geheel onvoldoende in uitwerking was; dat het bovendien eene allergevaarlijkste en geheele inconstitutionnele aanmatiging was, namelijk, dat de kroon de willekeurige magt zou hebben om den Britschen handel door een embargo te drukken. Naar zijn gevoelen bewees niets sterker het onregtvaardige en onstaatkundige van het embargo, dan de bewering van den solliciteur-generaal, dat de onderteekenaars aan Lloyds niet verantwoordelijk waren voor de gevolgen hunner verzekeringen tegen het embargo. De wet der volken kende, zeide hij, geen tusschenzaak, maar erkende alleen een staat van oorlog of van vrede, en een embargo was een middel van oorlog, dat nimmer in eenige onderhandeling tot behoud van den vrede kon gebezigd worden. Eindelijk zeide hij, dat hij in der tijd had voorzegd dat men door het embargo het voorgestelde doel niet bereiken zou; hij bleef steeds in dat gevoelen, en begreep dat een langer volhouden van het embargo de opgewondenheid in Holland des te grooter maken zou.

— In den schouwburg van Covent-Garden te Londen is den 10. April de rol van *Othello*, in het treurspel van dien naam, vervuld door eenen Afrikaan, genaamd *Aldrid*, geboortig van de Senegal, die in Engeland sedert eenigen tijd de Mooren-rollen, in de stukken waarin die voorkomen, met veel toejuiching gespeeld heeft.

— In Ierland hebben steeds ongeregeldheden plaats. Te Galway is een soldaat der garde aangevallen en met een pistoolschot doorschoten. Te Kilkenny zijn 28 personen in een herberg bij Graige gearresteerd, en in de gevangenis gebragt.

N E D E R L A N D E N.

's GRAVENHAGE *den* 14. *Mei.*

Z. M. de Koning heeft behaagd aan Z. K. H. den Erfprins der Nederlanden, kolonel der infanterie, te vergunnen, voortaan de uniform der grenadiers te mogen dragen in plaats van die der infanterie.

— De hervatting der werkzaamheden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal is thans op Dingsdag den 28. Mei, des namiddags ten 2 ure, bepaald. Derzelver werkzaamheden zullen alsdan voornamelijk, indien er geene andere voorstellen aan hare overweging zullen worden onderworpen, bestaan in: 1o. Een reeds aan de Kamer ingediend ontwerp van wet tot verdere beschikbaarstelling van de oorlogsgelden; 2o. de nieuwe redactie van het ontwerp van wet op de suiker: 3o. het voorstel van den heer *van Nes*, tot het indienen van een adres aan den Koning, om de begrooting van uitgaven in afzonderlijke ontwerpen te splitsen; 4o. de wijzigingen in de 18de, 19de en 20ste titels van het tweede boek van het burgerlijk wetboek; 5o. de zestien ontwerpen, houdende veranderingen in het derde boek van gemeld wetboek, en 6o. eenige ontwerpen, wijzigingen en veranderingen daarstellende in het vierde boek, welke reeds aan de leden der Kamer rondgedeeld zijn, en in de eerst te houden zitting zullen worden ingediend. Bovendien zullen waarschijnlijk nog, ter gelegenheid van de behandeling van eerstgemeld ontwerp, eenige staatkundige mededeelingen aan de Kamers worden gedaan, hebbende de laatste derzelve plaats gehad op den 1. Maart jl.

— De persoon, welke dezer dagen te Leijden in het Nosocomium is opgenomen, *Laurens Rodenburg*, is eergisteren aldaar overleden. Nopens dezen jongeling hebben de Burgemeester en de Predikant van Nieuweveen, de volgende verklaring in de dagbladen doen plaatsen:

„ De naam van den bewusten jongeling is *Laurens Rodenburg*. Te Stompwijk geboren in den jare 1809, verwisselden zijne ouders deze hunne woonplaats met die van Nieuweveen (provincie Zuid-Holland.) Hier gaf hij reeds als kind de duidelijkste bewijzen, dat zijne verstandelijke vermogens voor weinige of liever geene ontwikkeling vatbaar waren, en naarmate hij in jaren vorderde, verflaauwde meer en meer de hoop op eene gunstige verandering in zijn lot. Daar hij echter nimmer een kwaadaardige inborst vertoonde, kon men hem gerust en zonder gevaar voor anderen of zich zelven, langs den weg vertrouwen; ook was hij altijd gewillig in het verrigten van tuinwerk en andere huisselijke bezigheden. Nog moeten wij hier bijvoegen, dat voornoemde jongeling steeds eene zorgvuldige oppassing van zijne beide ouders genoot tot in den jare 1823, toen zijn vader hem door den dood ontrukt werd. Sedert dien tijd heeft zijne moeder (die zich vervolgens door den echt verbond met zekeren *Gerrit van der Horst*) hem verpleegd en omtrent hem al die pligten vervuld, welke in deze betrekking op haar rustten, tot dat eene hevige ziekte, vóór weinige maanden, een einde maakte aan haar leven. Zij stierf den 21. Januarij jl. met bezorgdheid over het toekomstige lot van haren ongelukkigen zoon, dien zij zoo lang met moederlijke liefde had verzorgd en gadegeslagen. Maar hoe veel grooter zou die bezorgdheid geweest zijn, indien zij het lijden, dat op hem wachtte, in al deszelfs omvang had kunnen vooruitzien. Wel is waar, eene meer dan twintig jarige ondervinding had haar geleerd, dat de toestand van haar kind steeds beklagenswaardiger werd, en hij uit dien hoofde eene dubbele waakzaamheid behoefde. Zij wist wel, dat hij, die in de jaren 1828, 1829 en 1830 voor den Militie-Raad gebragt, om bewijzen te geven van zijne ongeschiktheid voor de krijgsdienst, sedert dien tijd in krankzinnigheid was toegenomen; maar nooit was het denkbeeld bij haar opgekomen, dat de ongelukkige nog lager zou zinken, dan het redeloos dier, en men genoodzaakt zou wezen, hem — die bij herhaling alle kleederen van het lijf rukte en alle dekking van zich stiet, — in een vertrekje op te sluiten, waar hij geheel naakt en vervaarlijk schreeuwende rondliep, of zich op eene legerstede wierp, welke hij niet verliet, tenzij men hem dezelve deed verlaten, om gereinigd te worden, want zelfs niet het voldoen aan de dringendste behoeften der natuur, konden hem van daar verwijderen.

„ Eenige dagen na den dood der moeder, heeft de stiefvader van den ongelukkigen, zich tot mij (Burgemeester van Nieuweveen) gewend, te kennen gevende, dat hij zich op den duur met de verzorging van dezen krankzinnigen mensch niet belasten kon. Ook zijn broeder, *Cornelis Rodenburg*, had daartoe lust noch middelen. Hij moest dus ten laste der armen-kas vervallen, en vermits, onzes inziens, *het domicilie van onderstand* te Stompwijk moest gezocht worden, gaven wij reeds op den 2. Febr. jl. dit ons gevoelen aan den Burgemeester dier plaats te kennen, die echter niet met ons instemde, zoodat dit verschil aan de beslissing van HH. Ged. Staten onderworpen werd bij eene missive van 20. Febr. jl., met dat gevolg, dat de verzorging van den krankzinnigen *Rodenburg* aan de gemeente Stompwijk werd aanbevolen. Tot wederlegging van alle overdrevene geruchten, moeten wij den onpartijdigen Lezer opmerkzaam maken, dat tijdens die beslissing, de zinnelooze (immers zoo verre men wist) nog geene ligchamelijke gebreken had. Hij at sterk en vroeg steeds om meer eten en drinken. Eerst later, en wel op het einde der maand Februarij, (toen de chirurgijn dezer plaats den lijder bezocht, om eene schriftelijke verklaring van zijnen toestand, aan diens broeder, den voornoemden *Cornelis Rodenburg* te kunnen geven, waarbij deze eene voortdurende vrijstelling van de Nationale Militie zoude ontvangen) ontdekte men eene buitengewone verandering aan zijne voeten, hetwelk bij nader onderzoek bleek, het zoogenaamde *koude vuur* te zijn, een natuurlijk gevolg van het bevriezen der voeten, en niet zoo als ten onregte is aangemerkt geworden, *„ door het aanhoudend zitten en liggen in drek en vuiligheid,"* veroorzaakt.

„ Intusschen vond Gemeente en Armbestuur van Stompwijk goed, niet naar den lijder om te zien, en eerst na tweemaal (den 2. en 16. Maart) bij den Burgemeester van voorn. plaats schriftelijk te hebben aangedrongen op het afhalen van den krankzinnigen, is er den 20. dier maand een brief van Z Ed. gevolgd, waarvan de hoofd-inhoud deze was: *„ dat er in de volgende week een verblijf voor den bewusten jongeling gereed zoude zijn."* Dagelijks vleide zich dus *Gerrit v. d. Horst*, den ongelukkigen te zien vertrekken, doch te vergeefs, er kwam niemand van Stompwijk opdagen. Zoodat *v. d. Horst* eindelijk besloot, den persoon, (wiens voet inmiddels van het been gescheiden was) zelf naar Stompwijk te voeren. Hij werd echter met den krankzinnigen afgewezen, zoodat men verpligt was, zich andermaal tot HH. Ged. Staten te wenden, ten gevolge waarvan, de persoon eindelijk op den 3. Mei, ten verzoeke van een' eigenhandigen brief van den Predikant der Gereformeerde gemeente van den Leijdschen Dam aan het Armbestuur dezer plaats gerigt, andermaal derwaarts is gevoerd, en aldaar in de tegenwoordigheid van den Burgemeester en Kerkenraad overgenomen."

UTRECHT *den* 16. *Mei.*

Het volgende berigt ontvangen wij heden uit:

BERGEN OP ZOOM, *den* 14. Mei.

„ Hadden wij den 27. der vorige maand het ongeval te betreuren, dat door het afgaan van het bij gelegenheid van het schoonmaken van een geladen geweer, ten huize van den Broodbakker *J. C. Adriaanse*, te Huijbergen, diens Vrouw deerlijk in den voet werd gewond, hetgeen tengevolge gehad heeft, dat het been is moeten afgezet worden, zoo hebben wij bij die gelegenheid ook het genoegen gehad de menschlievendheid en mededeelzaamheid weder van Neêrlands verdedigers te mogen zien uitblinken. — Zoodra was niet die droeve mare vernomen, en tevens den hulpbehoevenden toestand van dat huisgezin bekend, of dadelijk werden zoo in de kantonnementen te Hogerheide, Ossendrecht en Huijbergen, als binnen deze vesting, inteekenings-lijsten geopend, waarvan het product heeft bedragen te zamen de som van *f* 185,95; welke som door den heer luit. kolonel *Aberson*, kommanderende de troepen te Hogerheide en omstreken (aan wien die som was ter hand gesteld) met overleg van den Wel Eerwaarden Heer *De Bie*, pastoor te Huijbergen, op eene doelmatige wijze tot verzorging, verfrissching en versterking van de ongelukkige lijderesse is en zal worden aangewend."

— Indien wij het belgische dagblad *l'Emancipation* van den 14. dezer mogen gelooven, als dan heeft Mr. *Sylvanus van de Weyer*, grootadmiraal der belgische vloot, zijn grootsch plan, waarvan geheel Europa gewaagd heeft, om Java op de Moerasbewoners te veroveren, nog niet opgegeven. Er zijn belangrijke depeches van hem te Brussel ontvangen, en zelve werd hij te Ostende verwacht, om met eenige belgische ministers eene bijeenkomst te hebben, en welligt om daarna de belgische vloot te inspecteren. Men meende hoop te hebben, dat Engeland en Frankrijk den zeeheld in zijne expeditie behulpzaam zouden zijn, en hem met eenige schepen assisteren. Men wist echter geen middel om de belgische vloot uit de Schelde naar zee te brengen.

— De belgische dagbladen van den 14. en 15. Mei, deelen voorts de volgende berigten mede:

„ Te Antwerpen heeft eene tentoonstelling bij de Akademie van Schoone Kunsten plaats gehad van ingekomene schilderstukken, welke

naar den prijs hebben gedongen. Den 12. Mei zijn de prijzen toegewezen aan onderscheidene personen, waaronder uit de noordelijke provincien: de 2de prijs in het teekenen naar het antieke aan *Martinus Pauwelsen* uit Groningen, en de 6de prijs aan *Willem Pauwelsen* uit Zierikzee.

„ In het *Journal du Commerce d'Anvers* leest men: „ Een jonge kunstenaar, in eene der noordelijke provincien van het Koningrijk der Nederlanden geboren, onlangs den prijs in het schilderen bij onze Akademie van Schoone Kunsten behaald hebbende, hetwelk hem het regt gaf, om, op kosten van het gouvernement van Brussel, zijne studie te Rome voort te zetten, zoo maakten onze ministers zwarigheid, om aan dien persoon het jaargeld van 1200 gulden toe te leggen, om dat hij in Holland geboren was. Men meende den heer *van B . . .*, directeur der Akademie, daarover te moeten raadplegen, en deze geantwoord hebbende, *dat de kunsten de wereld tot vaderland hebben*, schaamden de *verlichte beschermers* van onze kunsten zich, met een zoodanig voorwendsel voor den dag te zijn gekomen, en gaven nu den heer *van de Ven* (dit is de naam van den jongen schilder) kennis, dat hij het jaargeld kon bekomen. Doch de jongeling, wiens eer was gekrenkt, weigerde op zijne beurt; hij antwoordde, dat hij geene verpligting aan de belgische ministers wilde hebben; doch vervoegde zich tot den Koning der Nederlanden, te kennen gevende, dat hij de overwinning had behaald op eene Akademie, door Zijne Majesteit gesticht, verzoekende de voordeelen te mogen genieten, welke aan dien prijs verbonden waren. Het antwoord van den Koning kwam spoedig: Z. M. verleende aan den jongeling geen 1200 maar 4000 gulden jaarlijks; om te Rome zijne studie te gaan voortzetten. Men ziet, dat Koning WILLEM voortgaat, in het zuiden, even als in het noorden van zijn Rijk te heerschen en wel, even als voorheen; *door weldaden.* Het is evenwel een hoofdig Vorst!"

„ In Belgie zijn verscheidene valsche vijf-francs-stukken, met het beeldtenis van *Lodewyk Philips*, in omloop gebragt. Dezelve zijn ligter dan de gewone, dragen het jaartal 1832, en zijn loodachtig van kleur,

„ Uit Doornik schrijft men van den 11. Mei, dat vele kiezers voornemens zijn tegen de zamenstelling van het personeel der bureaux van de kies-kollegien, aldaar te protesteren, dewijl dezelve zoodanig is ingerigt, dat alle vrijheid der verkiezingen weggenomen is.

„ Onze dagbladen laten zich nopens *Leopold* onbewimpeld uit. De *Lynx* zegt:

„ De *groote* vorst houdt zich op zijnen waggelenden troon alleen staande door de hulp der twee elkander afgunstigste volken; hij brengt zijnen tijd met nietigheden door, en vergeet aldus de kwalen, waarmede hij het land heeft overladen; hij verdient de volkshaat en de verachting, zelfs van degenen, die hem op den troon hebben helpen brengen."

„ De *Knout*, een dagblad, dat in Gent wordt uitgegeven, deelt de volgende spotterniien (*boutades*) mede:

„ *Lodewyk Philips* maakt het pavillon *Marsan* gereed voor een groot personaadje, die weldra genoodzaakt zal worden van *conditie* te veranderen.

„ De legitimiteit van *Leopold* schijnt hem zoo twijfelachtig, dat hij de bevestiging bij een vonnis van experts heeft laten vragen.

„ *Lebeau* zeide onlangs aan *Leopold*: Sire, gij zijt een groot Koning; waarop de satrap antwoordde: *Mijn Heer, ik bemin de oude geschiedenis niet.*

„ Hij moest tusschen de natie en het ministerie kiezen. *Leopold* heeft de natie naar de deur gewezen. Wanneer het nu de beurt aan de natie komt om te kiezen, dan is er geen keus, omdat zij de lieden, die elkander zoo wel passen, niet zal willen scheiden, (maar beide naar de deur wijzen.")

„ Uit Arlon heeft men berigten van den 11. Mei. De Belgen klagen er, dat de Pruissen uit Luxemburg gestreng te werk gaan en van tijd tot tijd Belgen gevangen wegvoeren. Den 8. Mei waren de Pruissen in het dorp Betrange gekomen, om 3 belgische miliciens te arresteren. De een was ontvlugt en de tweede lag ziek te bed, zoodat zij er slechts een hebben medegevoerd. Twee bewoners van Arlon, die tot de garde-civique hebben behoord, en als zoodanig, voor een paar jaren het kasteel van mevr. *Tornaco*, te Sanem, hebben helpen aanvallen, en welke thans dikwijls in Luxemburg kwamen, om er goederen te koopen, zijn erkend, gevat en in het fort Bourbon gebragt.

„ Te Gent hebben den 13. dezer hevige twisten tusschen de burgers en de militairen plaats gehad. De *Messager* heeft zich dezer dagen tegen *Leopold* en diens bestuur sterk uitgelaten; zulks heeft de officiers der bezetting gehinderd, te meer, daar *Leopold* zoo onheusch te Gent ontvangen is geworden. Men heeft openlijk zijn ongenoegen over zijne tegenwoordigheid te kennen gegeven, niet willen vlaggen, en niet willen illumineren; de leden van het bestuur hebben den maaltijd bij Z. M. niet bijgewoond, offchoon zij genoodigd waren, en men hoorde hier en daar, in tegenwoordigheid van *Leopold*, een gemor en een gefluit. Deze geest werd gezegd door den *Messager* te zijn te weeg gebragt, en daarom hebben de officiers op den avond van den 13. de eer aan dat dagblad gedaan, om hetzelve in verscheidene sociteiten of koffijhuizen, als in *la Concorde*, in *de Plumet*, in *de Oeillet*, enz. te verscheuren. Hieruit zijn hevige twisten en gevechten ontstaan, waarbij verscheidene personen zijn gewond geworden. In het laatste genoemde koffijhuis heeft de heer *Faider*, in hoedanigheid van magistraat, zich tegen de handelwijze der officiers met een goed gevolg verzet; doch in andere koffijhuizen zijn de onlusten geweldig geweest. De officiers zijn verder gegaan: zij hebben de redacteurs van den *Messager* uitgedaagd, met bedreiging, dat zoo zij niet willen duelleren, zij (officiers) hen met den degen zullen doorboren. De *Messager* beweert, dat de minister *Lebeau* deze daden van regeringloosheid en geweld heeft bewerkt, en dat de orders daartoe uit Brussel zijn ontvangen. „ Wij zijn, zegt hij, thans in het derde tijdperk der belgische regeringloosheid en beroerte gekomen."

Bij 's Rijks Hospitaal te Utrecht zijn ontvangen de onderstaande geschenken, als:

6 Mei. Door den Heer Apotheker der 1ste klasse, *Maurix Kuipers*, van iemand, die verkiest onbekend te blijven, 2 oncen, 4 looden linnen, en 2 oncen, 6 looden pluksel.

7. Mei. Van Mejufvrouw *W. F. van Steenbergen*, geboren *van Olenbruggen*, namens eenige jonge jufvrouwen harer School te Vianen, 37 compressen, 16 windsels, en 1 pond, 5 onc. pluksel.

Utrecht den 14. Mei 1833.

De Majoor Directeur, A. J. WESTENENG.
De dirigerende Chir. Majoor, Dr. ALEXANDER,

Gezien door mij Ondergeteekende Kolonel, Plaatselijke Kommandant, belast met het toezigt over de Administratie van voorn. Etablissement.

G R U N E B O S C H.

SCHIEDAM *den* 13. *Mei.*

JENEVER het Nederlandsche Vat, zonder Fust, *f* 21,00.
Amsterd. Proef, het „ „ „ — - 23,75.
Zonder de Belasting.

LETTERKUNDIG BERIGT.

HET VUISTREGT IN 1832, OF DRIE BRIEVEN AAN DE FRANSCHEN, DOOR *PHILOPATRIS.*

Op de eeuwge zuil des roems staat Neêrlands naam gedrukt
En wordt door vreemden trots daar nimmer afgerukt.

HELMERS

Uitgegeven ten voordeele onzer gevangene dappere krijgslieden, te St. Omer. à *f* 0,50.

Te Breda, bij BROESE & COMP. 1833.

De Uitgevers hebben meermalen hunne welmeenende pogingen aangewend, om, door het uitgeven van boekwerkjes, gelden voor onze dapperen bijeen te brengen. Hunne vorige pogingen zijn welgeslaagd, en bij het uitgeven van deze brieven rekenen zij op geen minderen goeden uitslag, daar zij 2000 exemplaren er van hebben doen drukken. Het lezen van deze brieven is ons bij uitstek bevallen, waarom wij dezelve aan elk zouden aanraden, al ware de opbrengst niet tot zulk een prijzenswaardig einde bestemd. In den eersten brief spreekt de schrijver over de *bedoelingen* der Franschen in den aanval op Antwerpen's Citadel; in den tweeden over de *middelen* daartoe aangewend, en in den derden over de *uitkomsten* dier onderneming; en behandelt die drie punten *kort*, doch ook *bondig*. De bedoelingen van het Fransche gouvernement was, om door dezen vijandigen aanval zich zelven en *Leopold* te handhaven. „ Gelukkig — aldus leest men bladz. 7 — was ook deze maatregel gekozen ten behoeve van *Leopold*, dien de Belgen meenen, dat hun Koning *is*; ook zijn troon, weet gij, is ligt getimmerd; want zonder u, — en een enkele zwaardslag des Prinsen *van Oranje* te meer, had denzelven reeds in Augustus 1831, doen in duigen vallen... noch ook buitendien, liet alles vermoeden, dat dezelve van zelf onder den Engelsch-Saxischen vorst zoude zijn weggezonken: maar ter goeder ure kwam uw gouvernement hem ter hulp, en dezelfde onderneming redde twee Burger-Koningen en twee Burger-troonen! Uw bloed behoorde tot de bruidschat van *Leopold's* gemalin, *Philips* dochter!" — „ Maar — vraagt de schrijver verder — wie gaf toch aan uwen Koning het *regt*, om, ware zulks mogelijk, mijn Vaderland en mijnen Koning te dwingen, tot het aannemen van voorwaarden, strijdig met beider eer en onafhankelijkheid? Wie gaf aan uwen *Philips* het *regt*, om de edele taak van bemiddeling, welke hij had aangenomen, te verwisselen met de onedele rol van hersteller van het vuistregt der Middeleeuwen? Wie gaf hem, wie gaf iemand het *regt* om den vrijen Koning der Nederlanden vijandig te bejegenen, ten gevalle van een oproerig volk, hetgeen Frankrijk zelf, hetgeen al de overige Mogendheden bij plegtig bezworen verdragen bepaald hadden, dat aan *Willem's* schepter onderworpen zou zijn, en blijven?" Hij bewijst verder, dat de *bedoelingen* onzuiver, slecht en vijandig waren. „ En — vraagt hij — ten wier behoeve koestert gij tegen mijn Vaderland zulke vijandige bedoelingen? Ja, ten behoeve der Belgen! — Uwe bondgenooten! — Ha! Franschen, zijn de Heloten ooit bondgenooten der dappere Spartanen geweest? kunnen de Belgen ooit *uwe* wapenbroeders worden? — Doch, mij als Noord-Nederlander, voegt misschien minder het oordeel over uwe vrienden en beschermelingen; beoordeelt gij ze dan zelven: welligt zult gij bevinden, dat de valschheid van den Italiaan, de snoeverij van den Spanjaard, de domheid van den Oostenrijker, en de wildheid uwer Natie, de grondtrekken zijn van het karakterlooze karakter eens volks, dat in den stroom der eeuwen, uit al deze onderscheidene volken, is opgeschuimd."

De *middelen* door de Franschen aangewend worden in den tweeden brief aangetoond *beneden de waarde der Franschen te zijn*. „ Omtrent 5000 Nederlanders bezetten de Citadel, en gij — aldus leest men bl. 19 — achtte het noodig, om met 75,000 dapperen tegen hun op te trekken: eene vijftienvoudige overmagt was dus aan uwe zijde, want van het belgische hulpleger van 50,000 man spreek ik niet, sedert gij, door hetzelve achteruit te schuiven, en eene plaats achter u (*en arrière*) aan te wijzen, het tot het straf-bataillon van Europa veroordeeld, en in den militairen ban der natien gedaan hebt.

„ Hoog klopt mijn hart bij het vermelden uwer overmagt! Zóó vele legioenen rekendet gij dan te behoeven, om een handvol dapperen te bedwingen! Alles wat Frankrijk uitmuntendst bezat in de onderscheidene vakken der krijgskunde, moest zich dan vereenigen, rondom de muren eener enkele veste, ter huldiging van den moed mijner landgenooten! Franschen, gij hebt voor Neêrlands eer alles gedaan, wat u mogelijk was! Met 40,000 uwer braven veroverde de grootste held zijner eeuw, *Napoleon*, eens een half werelddeel (Egypte,) en gij geloofdet het bijna dubbelde getal te moeten doen oprukken ter bemagtiging eener eenige burgt! Ha! Franschen, gij hebt mijn vaderland niet miskend; gij herinnerdet u, dat een jaar te voren, onze *Willem's* oudste zoon met zijne strijdgenooten, in tien dagen twee heiren versloeg, en voor de poorten van het sidderende Brussel stond; gij herinnerdet u dit, en gevoeldet daarom de dringende noodzakelijkheid, om met eene vreeselijke overmagt, onze geringe bende te bevechten; of liever te dwingen, daar gij, behoudens uwe eer, hen niet kondet, en ook niet durfdet overwinnen, maar slechts de uitvoerders der dwangmaatregelen wildet heeten!"

Wij zouden te veel overnemen, dewijl de inhoud en de stijl ons daartoe verleiden. In het slot van dezen brief leest men deze schoone vergelijking: „ Een *Philips* stichtte deze Citadel, als een bolwerk *tegen* de vrijheid, een *Philips* verwoestte haar, omdat zij een bolwerk *voor* de vrijheid geworden was! Zonderlinge lotsbestemming der gedenkwaardige veste! De onpartijdige geschiedenis vloekt den eersten *Philips* als dwingeland, maar zij zegent zijnen tegenlander *Willem van Oranje*, en huldigt hem met hare lofspraak! Franschen! Nog eens staan een *Philips* en een *Willem* tegen over elkander, en wat zal de uitspraak van het nageslacht over beiden zijn?"

In den derden brief toont de schrijver de onbilljkheid der Franschen aan, door onze dapperen gevangen te houden. Het doel was alleen de Citadel, en de maarschalk *Gérard* bood den generaal *Chassé* aan, zoo hij de sterkte overgaf, hem en de bezetting naar de grenzen te laten geleiden. „ Gesteld, — zegt de schrijver — *Chassé* had dezen eisch ingewilligd, zoudt gij hem dan niet veracht hebben, als een' lafhartigen? zoudt gij mijne landgenooten niet verguisd hebben als eerloozen? En toch zoudt gij, uw woord getrouw, hun aan de grenzen hunne roemlooze wapenen weder hebben ter hand gesteld; maar nu, nu zij zich als mannen van eer gedroegen, nu zij uwe onbepaaldste bewondering wekten, nu zij door overmagt, uitputting en gebrek gedwongen werden de veste u in te ruimen... *ontneemt* gij hun hunne wapenen, noemt gij hen uwe *gevangenen*?....

„ Hoe! loont gij dan de eerloosheid alleen, met de vrijheid, straft gij dan slechts den heldenmoed met gevangenis? Franschen, gij hebt u zelven niet begrepen; *Achillis* houdt, in uw oog, op *Achillis* te zijn, zoodra hij *Hector* mishandelt!".

De bedoelingen zijn niet met de Citadel vervuld. Op bladz. 31 leest men: „ Zegt mij Franschen, hebt gij uwe bedoelingen bereikt? Heeft uwe onderneming u tot de zoo stellig verwachtte uitkomsten geleid? Hebt gij den vrijen Koning der Nederlanden waarlijk gedwongen tot het aannemen van voorwaarden, welke hij, eenstemmig met zijn volk

met verontwaardiging heeft afgewezen? Houdt hij reeds minder vast aan zijn plan, dan voorheen? Spreekt hij ook nu nog, met het oog naar boven, niet luide: „*Je Maintiendrai!*" En, mijn vaderland, hoe kleingeestig ook in zijnen koophandel benadeeld, hoe ook te land en ter zee bedreigd, siddert het dan in het geringste? Mijn volk, biedt het dan gedwee de handen aan de conventionele boeijen, die voor hetzelve te St. James en in de Tuillerien gesmeed werden? Staat het niet nog daar, zoo vrij, zoo moedig, zoo eensgezind, zoo krachtig, als ooit te voren? Is deszelfs leus niet nog onveranderd, om met God, er gebeure wat er gebeure, vol te houden tot aan het einde?"

Het ware te wenschen, dat niet alleen wij Noord-Nederlanders deze brieven lazen, maar ook de Franschen, aan wie dezelve gerigt zijn. Zij zouden van schaamte blozen en de schandelijke onderneming van hun gouvernement verfoeijen. Gelijk men op het einde van dit Werkje leest, zouden zij de verklaring moeten afleggen: „ Nederland streest „ in moed de moedigste volken op zijde, en mag in verlichting, zede- „ lijkheid en vrijheid aller voorbeeld zijn! Nederlands Koning is de „ kroon der Vorsten, en gelukkig zoo zij op hem gelijken; zulk een „ Koning is zoodanig een Volk, zoodanig een Volk, zulk een Koning „ waardig!"

ADVERTENTIEN.

(963) *** De Ontvanger der Directe Belastingen te Utrecht, willende zoo veel mogelijk de Belastingschuldigen, met de invulling der Beschrijvings-Declaratoiren voor de Personele Belasting en het Patentregt, over het loopende Dienstjaar, te gemoet komen, en de wederophaling derzelve binnen den, bij de Wet voorgeschreven tijd, te doen afloopen, berigt de Belanghebbenden, dat gedurende den loop dezer maand, deszelfs Kantoor des *Vrijdags* en *Zaturdags* des voormiddags geopend zal zijn, ten einde aan die genen, welke zulks verlangen mogen, de vereischte inlichtingen tot de bedoelde invullingen te kunnen geven.

De Ontvanger noodigt tevens de achterstallige Belastingschuldigen, hun verschuldigde, ter voorkoming van alle vervolgingen, ten spoedigste te komen aanzuiveren.

Utrecht den 15. Mei 1833.

(964) *** Heden overleed tot onze innige droefheid, op het onverwachts, onze oudste zoon, HARMAN HENDRIK, naauwelijks den ouderdom van 16 jaren bereikt hebbende.

Zandenhoeff, bij Zeist. HENDRIK VAN DE POLL,
14. Mei 1833. S. C. VAN DE POLL, geb. Hooft.

(965) *** Mijne hartelijk geliefde Huisvrouw GEERTRUIJ BUDDE, met welke ik ruim zeven en dertig jaren in den genoegelijksten Echt heb mogen leven, is heden, tot mijne innige droefheid, in den ouderdom van bijna zes en zeventig jaren, gestorven.

Utrecht O. C. WOLTERBEEK,
den 15. Mei 1833. *Predikant.*

(966) *** AANBESTEDING,

wegens verbouwing en bijbouwing van een BUITENHUIS en TUINMANS-WONING, gelegen in de gemeente de Hamn, zijnde een kwartier uurs van de stad Amersfoort, waarvan nadere inlichtingen te bekomen zijn bij den Heer Notaris HONDIUS, te Amersfoort.

(967) *** *Heden* Vrijdag den 17. Mei 1833, des middags ten 12 ure, zal te IJsselstein in het Logement *de Moriaan*, ten overstaan van den Notaris W. F. L. LAPIDOTH, residerende aldaar, publiek worden geveild:

19 Bunders, 30 roeden, 82 ellen BOUW- en GRIENDLAND, gelegen onder de gemeente IJsselstein, in den Polder de Hoogenbiezen, in percelen.

1 Bunder, 70 roeden, 31 ellen DITO LAND, gelegen als voren, in den Polder het Over-Oudeland.

Breeder bij Billetten en nader onderrigt te bekomen ten Kantore van voormelden Notaris *Lapidoth*, alwaar de veilconditien vier dagen voor de verkooping ter lezing zullen liggen.

(968) *** Men zal op *Morgen* Zaturdag den 18. Mei 1833, des namiddags ten vijf ure precies, aan het Kantoor der Publieke Verkoopingen, staande te Utrecht, achter Sint Pieter, Wijk F, No. 363, publiek veilen en verkoopen:

No. 1. Eene wel ter nering staande HUIZINGE, ERVE en TUIN, staande en gelegen binnen Utrecht, aan de Oostzijde van de Oude Gracht, nabij de Vollerbrug, Wijk B. No. 203, strekkende voor uit de Gracht tot aan den poortweg van het Erf van den Heer *van Kempen*, en achter in den Achterweg uitgaande, daar aan de Oude Gracht Noordwaarts een eigendom van den Heer *E. Kuijper*, en ten Zuiden van den Heer *Rose* naast gelegen zijn.

Door den mede-eigenaar zelve bewoond.

No. 2. Een stuk TUINGROND, groot 22 roeden, 24 ellen, 84 palmen, met de KAMEREN of WONINGEN, thans nog ongenummerd, en verder Getimmerte, mitsgaders Vruchtboomen daarop staande, en gelegen binnen Utrecht, aan de Noordzijde van de Watersteeg, hebbende den ingang en toegang met een Poortje in gemelde Watersteeg, waarop staat Wijk C, No. 481.

Te zamen verhuurd om *f* 141,80 in het jaar.

Breeder bij geaffigeerde biljetten, en nader onderrigt ten Kantoren van den Notaris PIETER ADRIAAN VAN SCHERMBEEK, en van den Procureur ABRAHAM SAMUEL VAN HENGELAAR, beide te Utrecht residerende.

(969) *** Op Donderdag den 23. Mei 1833, des middags ten 12 ure, zal aan het Kantoor der Publieke Verkoopingen, achter St. Pieter, verkocht worden: Eene CALÈCHE, een FRANSCHE WAGEN en DITO CHAIS, zoo goed als nieuw. Des voormiddags voor de verkooping te zien.

(970) *** Op *Zaturdag den 22. Junij* 1833, des namiddags ten één ure precies, zal aan het Lokaal van Publieke Verkoopingen der Notarissen, binnen Utrecht, worden geveild en verkocht: Eene kapitale, hechte sterke, en sedert weinig jaren nieuw getimmerde HUIZINGE, bestaande in onderscheidene zoo Boven- als Beneden-Kamers, zeer ruime Zolders, voor uitgebreiden Graanhandel geschikt, groote en afgeslotene Kelder, Houtschuur, Erve, Grond en Pakhuis, tot Koetshuis en Stallinge zeer geschikt, in het aangenaamste van het dorp Jutphaas, aan den Grooten Straatweg. Te aanvaarden 1. Augustus 1833. Benevens circa 8 bunders HOOI- en GRIENDLAND, onder Galekop. — Ruim 3 bunders GRIENDLAND, onder het Gein, en 1 bunder, ruim 37 roeden, 3½ jarig GRIENDLAND, onder Houten. — Breeder bij Billetten, en nader onderrigt ten Kantore van den Notaris SLAGT, binnen Utrecht; terwijl ook informatien te bekomen zijn ten Kantoren van den Procureur VAN HENGELAAR, te Utrecht, en van den Heer C. SCHALIJ, Secretaris te Jutphaas.

(971) *** J. WESSELING en H. WESSELING, Makelaars, zullen op Maandag den 20. Mei 1833, des namiddags ten half drie ure, te Amsterdam, in *de Witte Zwaan*, op den Nieuwendijk, presenteren te verkoopen: Eene extra mooije nieuw aangekomene partij Vuren en Greenen, Noordsche-, Riga-, Dantziger-, Memelsche-, Zweedsche- en Narva-Balken, Juffers, Twaalf-Ellens, Kolters, Memelsche Deelen, Riga-Wagenschot en andere Houtwaren; liggende in den Binnenkant en op de Wallen.

(972) *** UIT DE HAND TE KOOP om dadelijk te aanvaarden, door vertrek naar elders, eene geëxtendeerde, welbeklante en zeer goed aan het water gelegene HOUTKOOPERIJ, met de daartoe behoorende Bergplaatsen en verdere benoodigdheden, staande in de gemeente Zeist, provincie Utrecht. — Adres met franco brieven op de Hofstede *Zandenhoeff*, in voormelde gemeente.

(973) *** UIT DE HAND TE KOOP, om dadelijk te aanvaarden, de sedert korte jaren veel verbeterde HOFSTEDE VECHTHOVEN, met deszelfs Overplaats, gelegen onder Nieuw-Maarsseveen, tusschen Maassluis en Breukelen, aan de Zandzijde, hebbende een allerfraaist gezigt op de Rivier de Vecht, Straatweg en Landerijen. Te bevragen bij den Heer JAN VAN DEN ANDEL, Burgemeester, wonende te Vreeland.

(974) *** Bij toeval TE HUUR drie groote en twee kleinere BOVENKAMERS, met Zolder en Kelder, aan de vrolijkste zijde van het Vreeburg, kunnende dadelijk aanvaard worden; te bevragen bij den Courantier L. E. BOSCH, te Utrecht.

(975) *** Vóór of met Augustus aanstaande wordt gevraagd voor twee Dames, drie nette ONGEMEUBELEERDE KAMERS, op eenen fatsoenelijken stand, in een Toehuis of zindelijken Winkel, in- of buiten Utrecht; prijs en gelegenheid, met franco brieven, op te geven aan den Boekverkooper J. C. FLUCK, aan de Bakkerbrug, onder Letter G.

(976) *** H. BELDER EN Co., *Brandspuit-Fabrijkanten op de Amstelgracht te Amsterdam*, berigten den belanghebbenden, dat zij wederom onderscheidene soorten van BRANDSPUITEN, van geheel nieuwe en verbeterde constructie, alsmede *Lederen Slangen*, van buitengemeen goede kwaliteit, in gereedheid hebben, welke dagelijks door de gegadigden bezigtigd en in derzelver tegenwoordigheid, in hunne Fabrijk kunnen beproefd worden; terwijl voorts aldaar alle herstellingen aan *Brandspuiten* en wat daartoe betrekking heeft, worden verrigt, met die zorg en naauwkeurigheid, als de aard der zaak zoo gebiedend vordert.

Amsterdam den 15. Mei 1833.

(977) *** Bij G. T. N. SURINGAR, te Leeuwarden en verder bij de voornaamste Boekhandelaren, staat *tot den 15. Junij* 1833, eene Inteekening open op eenen tweeden druk van DE ONDERGANG DER EERSTE WARELD, door Mr. W. BILDERDIJK, welke in één deeltje in *klein octavo*, gelijk aan vroegere goedkoope editien, zal worden uitgegeven.

Prijs bij inteekening } *f* 1 - 20 ordinair papier.
met het kaartje der eerste Wereld } - 1 - 65 velin papier.

Buiten inteekening zal de prijs tot *f* 1 - 50 ordinair papier en *f* 2-00 velin papier worden verhoogd.

De prijs van den eersten druk in groot 8o., was bij de uitgave f 3-90 ct. en in den laatsten tijd uit hoofde van den geringen voorraad f 6-00.

(978) *** Bij den Boekhandelaar en Boekdrukker J. C. VAN KESTEREN, op het Rokin, No. 157, te *Amsterdam*, is op heden van de Pers gekomen en alom verkrijgbaar gesteld:

I. *Geschiedkundig Verhaal van de Belegering der* CITADEL *van* ANTWERPEN, *in December* 1832. Toegelicht door onderscheidene officiële stukken en beoordeelingen, over de *Nederlandsche* en *Belgische natiën*, derzelver gouvernementen en legers. Naar het Fransch van den Ridder DE RICHEMONT, met geplaatdrukten titel, vignet en kaart. *f* 2,75.

II. De *R. C. Kerk in Oud Nederland*, gelijk zij is, zijn kon en zijn moest. . . . . *f* 1,25.

III. A. VON TROMLITZ, *Werner* en *Kaystut*, eene gebeurtenis uit den Bekeeringsoorlog der *Duitsche Orde* in de veertiende eeuw, één deel, met eene fraai gegraveerde plaat. . . . . *f* 2,80.

IV. *Kost voor Onverlekkerde Monden.* Uit het Hoogduitsch van J. BACHER. . . . . . . *f* 1,25.

V. ONNO ZWIER VAN HAREN, (Jonkheer) *Lykreden over wylen Zyne Hoogheid* WILLEM DE VIERDE, Prince van Orange en Nassau, etc. etc. etc. Nieuwe druk. . . . . . . *f* 0,60.

VI. De Vierentwintigste Augustus, of het Nieuwe Uithangbord, Blijspel met Zang, in één Bedrijf. . . . . *f* 0,50.

VII. Vloek en Zegen, Tooneelspel in twee Bedrijven, naar het Hoogduitsch van ERNST VON HOUWALD. . . . *f* 0,40.

VIII. Liefde en Wraak, of een Tweegevecht ten tijde van den Kardinaal DE RICHELIEU, Tooneelspel in drie Bedrijven. . *f* 0,50.

(979) *** Bij VAN PADDENBURG EN COMP., Boekhandelaars alhier, is van de pers gekomen:

BRIEF *van een Lidmaat der Nederlandsche Hervormde Kerk* AAN EEN VRIEND, over het Geschrift van den Theol. Doctor H. F. KOHLBRÜGGE, getiteld: *Het LIDMAATSCHAP, bij de Hervormde Gemeente hier te Lande, mij willekeurig belet, enz.* 40 Cents.

PRIJZEN DER VOLGENDE EFFECTEN.

AMSTERDAM den 15. Mei 1833.

pCt.			Gebl.
	NEDERLANDEN.		
$2\frac{1}{2}$	Werk. Schuld	$45\frac{1}{2}$ à $45\frac{5}{8}$	$45\frac{1}{2}$
5	Geldl. 1832	$84\frac{7}{8}$ à $85\frac{1}{8}$	$84\frac{7}{8}$
	Rest.Uitg.do.	$1\frac{11}{64}$ à	
	Kansbilletten	$19\frac{7}{8}$ à $20\frac{1}{8}$	$19\frac{15}{16}$
$4\frac{1}{2}$	Amort. Syjnd.	$77\frac{7}{8}$ à 78	$77\frac{7}{8}$
$3\frac{1}{2}$	Dito . dito.	$64\frac{5}{8}$ à $64\frac{3}{4}$	$64\frac{3}{4}$
5	Oorlogslasten	$97\frac{7}{8}$ à	
6	Negot. 1831	à	
6	Schatk.-Bilj.	$100\frac{5}{8}$ à $100\frac{3}{4}$	$100\frac{5}{8}$
$4\frac{1}{2}$	Hand.-Maats.	$88\frac{7}{8}$ à 89	$88\frac{7}{8}$
	FRANKRIJK.		
3	Ins. op 't Grb.	à	
	RUSLAND.		
5	Ob. *H. & Co.*	$98\frac{3}{8}$ à	
5	do. 1828-1829	$99\frac{1}{4}$ à	
5	Cert.Ins.1831	$88\frac{3}{4}$ à $88\frac{13}{16}$	
5	Ins. op 't Grb.	$65\frac{1}{16}$ à $65\frac{1}{4}$	$65\frac{1}{8}$
6	Certific.dito.	à	
5	Do. te Hamb.	à	

pCt.			Gebl.
	PRUISSEN.		
5	LotenRthlr.50	$94\frac{1}{8}$ à	
	SPANJE.		
5	Cert. te Amst.	$67\frac{1}{2}$ à $67\frac{3}{4}$	$67\frac{9}{16}$
3	dito . dito	$44\frac{3}{8}$ à $44\frac{1}{2}$	$44\frac{3}{8}$
	Uitg. Schuld	13 à $13\frac{1}{8}$	
5	Gdl. Lond.	$15\frac{1}{4}$ à	
	OOSTENRIJK.		
5	Obl. *Goll & Co.*	à	
$2\frac{1}{2}$	Certificaten	à	
$2\frac{1}{2}$	Metalliek	$89\frac{7}{8}$ à 90	
5	Idem	48 à	
	NAPELS.		
5	Cert. in Napels	$83\frac{15}{16}$ à	
	DENEMARKEN.		
3	Neg. in Lond.	à	
	ENGELAND.		
3	Geconsolid.	à	
	GRIEKENLAND.		
5	Obl. te Lond.	$29\frac{1}{2}$ à $32\frac{1}{4}$	

TE UTRECHT, BIJ VAN DER SCHROEFF Gz. EN BOSCH.